

Buletinul de știri NS

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1100

13.04.2024 (135)

Michael Kühnen

A doua revoluție Volumul I: Credință și luptă

Partea 13

LUPTA ÎMPOTRIVA CIUMEI MONDIALE SIONISTE

Acesta este, probabil, cel mai dificil capitol al scrierii mele. Nu pentru că subiectul este prea complicat, ci pentru că de la sfârșitul războiului a fost decretat oficial filosemitismul (prietenia față de evrei). Chestiunea evreiască este cel mai mare și mai sacru tabu din lumea de credință a democraților și vai de oricine se atinge de ea. Astăzi, evreii sunt de neatins în Germania, sunt protejați de lege, ca să spunem așa: nicio critică nu are voie să îi lovească, faptele lor nu sunt observate, rareori ajung în fața instanțelor de judecată sau cel puțin se confruntă cu sentințe mult mai ușoare.

La sfârșitul anilor '50, când o avalanșă de acțiuni cu svastici pe sinagogi a făcut senzație, sistemul a introdus §130 - §131 Judenschutzparagraphen, cu o pedeapsă maximă de cinci ani. Astfel, astăzi, în Germania de Vest, este mai ușor și mai puțin periculos să spargi o mașină, să intri prin efracție sau să violezi o fată decât să încerci să expui mașinațiunile sioniste în democrațiile occidentale și, în special, în RFG. La 16 octombrie 1977, un teanc de afișe "antisemite" a fost găsit de poliție într-un autovehicul condus de mine. Deși nu s-a putut dovedi că eu le-am lipit, am fost condamnat la zece luni de închisoare cu suspendare condiționată. Textul nu avea nicio legătură cu chestiunea evreiască, ci era îndreptat împotriva celor care,

în 1946, au planificat, promovat, pus în aplicare și, în cele din urmă, au efectuat execuția unor membri ai guvernului Reich-ului. Textul suna astfel:

La 16 octombrie 1946,
subumanitatea iudeo-bolșevică a asasinat
guvernul Reich-ului german.

A murit cu cuvintele: "Trăiască Germania!".

Viața ta - moartea ta:

Angajamentul nostru!

Începe bătălia!

În vara anului 1978, **Wolf Dieter Eckart a fost condamnat** la doi ani de închisoare fără drept de eliberare condiționată, în principal pentru articolele antievreiești din buletinul său informativ al Prietenilor NSDAP. Acestea sunt sentințe de teroare care, cu siguranță, nu vor spori încrederea tinerei generații în presupusa libertate de opinie și ne întăresc convingerea că brațul lung al sioniștilor ajunge aproape peste tot - inclusiv și mai ales în sălile de judecată germane ocupate. Prin urmare, este un risc atunci când, sub titlul "Combaterea ciumei mondiale sioniste", mă ocup, de asemenea, cu curaj, onestitate și deschidere, de acest adversar al mișcării național-socialiste.

Nu mă deranjează să fiu închisă mai mult timp: **adevărul trebuie spus.**

În spatele istoriei cunoscute - oameni de stat, popoare, generali, războaie și bătălii, rezultate ale alegerilor și conferințe - se află încă o istorie invizibilă. Este istoria eminentelor cenușii, a consilierilor anonimi, a grupurilor de interese ascunse și, nu în ultimul rând, a societăților secrete de cele mai diverse feluri. Este dificil să vezi prin această lucrare și doar din când în când reușești să întrezărești o frântură din această luptă, altfel secretă :

Apoi aflăm cu uimire despre lupta ordinilor secrete ale francmasonilor și rozacru-cienilor pentru influență la curtea țarului, despre puterea călugărului miraculos Rasputin asupra politicii rusești, despre Illuminati care au declanșat Revoluția franceză și francmasonii care au declanșat Revoluția rusă din februarie. Auzim de jurăminte misterioase și mortale:

Carbonarii italieni au influențat politica italiană a lui Napoleon al III-lea prin amenințări cu moartea, "Mâna Neagră" - o societate secretă sârbă - a declanșat Primul Război Mondial prin asasinatul de la Sarajevo, iar grupuri de putere anonime - numite "insideri" în America - au controlat politica occidentală contemporană.

Mafia și Bilderbergers, francmasonii și CFR, Illuminati și rozicrucienii, dar și OAS, Ku Klux Klan și Societatea Thule, iată câteva dintre numele acestor grupuri

de putere secretă. Totuși, cel mai puternic și mai influent dintre ele este un popor care se deghizează în comunitate religioasă, ținut laolaltă de un admirabil simț al comunității și de o pretenție arogantă de alegere. Cea mai puternică putere din fundal, cel mai teribil adversar al renașterii ariene este - **sionismul!**

Pentru lumea arabă, acest termen a devenit un simbol al dominației străine, al opresiunii și al iluziilor de cucerire. ONU, împreună cu majoritatea covârșitoare a statelor lumii, a scos în mod solemn în afara legii sionismul. Sionismul nu este, așa cum ni se spune, aspirația poporului evreu de a crea și de a-și menține propriul stat național în Palestina. Statul Israel este doar o cacealma! El servește la asigurarea unei baze de operațiuni sigure pentru aspirațiile mondiale ale sionismului și, privit separat, nu este deloc viabil fără sprijinul evreilor din întreaga lume și al slujitorilor săi.

DEFINIM SIONISMUL CA FIIND PUTEREA ORGANIZATĂ A EVREILOR DIN ÎNTREAGA LUME!

Problema evreiască nu este, în primul rând, o problemă rasială, ci una völkisch-culturală. Noi nu luptăm împotriva evreului individual doar pentru că este evreu! Pentru noi, un evreu este o ființă umană ca oricare alta, atâta timp cât se comportă în consecință! Cu toate acestea, ne opunem fără rezerve drepturilor speciale ale evreilor și încercării sioniste de a impune o voință străină asupra națiunilor.

Primul lucru pe care trebuie să-l spunem clar și fără echivoc este: **Judaismul nu este o religie, ci un popor!**

Sioniștii înșiși au declarat întotdeauna în mod deschis acest lucru. Astfel, minoritatea evreiască din Germania nu se încadrează nici ea în termenul de "libertate de religie". Libertatea de confesiune religioasă este pe deplin garantată de noi: Național-socialismul nu este o religie, ci o viziune asupra lumii și, în consecință, cineva poate fi un bun german indiferent dacă este catolic, protestant, liber-cugetător, credincios în Dumnezeu sau neopăgân. Cu toate acestea, nu putem tolera atunci când un popor pretinde că este o comunitate religioasă și dorește astfel să abuzeze de toleranța religioasă. De exemplu, se poate vorbi de un "catolic german", dar nu și de un "evreu german"! "Evreul german" este un "mucegai negru" sau un "negru alb".

Un evreu rămâne în orice caz - chiar dacă s-a născut în Germania sau vorbește germana - un membru al unui popor străin și deci un oaspete și trebuie să se comporte în consecință!

Această declarație este în concordanță cu toate declarațiile mișcării sioniste:

Poți avea mai multe naționalități, dar nu poți aparține decât unui singur popor! Din acest motiv, chestiunea evreiască este pur și simplu o problemă de loialitate divizată. Nu se poate nega faptul că evreii sunt, în general, excepțional de capabili și inteligenți. Ei reușesc întotdeauna să ocupe destul de repede poziții de vârf și poziții cheie peste tot, în special în afaceri și comerț, dar și în politică și jurnalism, iar datorită sentimentului lor de unitate se susțin reciproc și atrag după ei alți frați de rasă.

Astfel, vedem astăzi că, în aproape toate națiunile occidentale, evreii se află la pârghiile puterii - cel mai vizibil în SUA și, desigur, și în cea mai valoroasă colonie a acesteia, Republica de ocupație Germania. Chiar dacă presupunem că acești evrei nu doresc să abuzeze de poziția lor de putere, rămâne întrebarea cum s-ar comporta ei într-un conflict între interesele evreiești (sau israeliene) și cele germane. Trebuie să pară de înțeles pentru toată lumea dacă nu ne place faptul că o influență considerabilă asupra politicii și viitorului poporului nostru vine din partea membrilor unui alt popor, străin, poate chiar ostil.

Acest lucru este cu atât mai adevărat cu cât, în general, nu se știe cine este evreu și cine nu este. Evreii din ziua de azi, atunci când dețin poziții de putere, rareori se dezvăluie. Această problemă a loialității divizate nu este teoretică sau exagerată. De exemplu, influentul politician CDU Erik Burnenfeld a scris într-un articol pentru un ziar israelian:

"Vom continua să rămânem uniți și în anul care vine când vine vorba de a obține tot ce este mai bun pentru micul nostru Israel."

Dar oricine presupune că nu poate exista un conflict de interese între germani și evrei are dreptate doar cu o singură condiție: dacă este dispus să-și subordoneze politica sa ideilor sionismului! Evident, aceasta a fost tocmai politica tuturor guvernelor postbelice:

Stabilirea relațiilor diplomatice nu numai că ne-a costat plata unor tributuri de miliarde ca "compensație" pentru un stat care nici măcar nu exista în cel de-al Doilea Război Mondial, dar inițial și prietenia tradițională și prețioasă a marii națiuni arabe, deoarece aceste miliarde de subjugare au facilitat în mod esențial construirea rapidă și expansiunea cu un singur gând a statului evreu.

Cuceririle Israelului au fost scuzate de Bonn cu "interese de securitate" ușor de înțeles (un argument pe care aceiași domni nu îl acceptă pentru atacul preventiv al Wehrmachtului german în 1941 împotriva Uniunii Sovietice, deși atacul german, conform mărturiei generalului de război sovietic și ulterior comandant ROA, generalul Vlasov, a împins direct în desfășurarea rusă). În ceea ce privește rezoluția ONU privind sionismul, RFG a ținut piept convingerii restului lumii cu un curaj

care adesea lipsește atât de mult în apărarea intereselor germane. Guvernul de ocupație refuză să stabilească relații diplomatice cu OEP "Organizația pentru Eliberarea Palestinei". Comentariile și știrile din cel mai mare concem de presă - Springer Verlag - se citesc, după propria recunoaștere a editorului - oricum una dintre cele mai dubioase figuri din jurnalismul postbelic - ca și declarațiile guvernului de la Ierusalim.

Toate acestea sunt dovezi clare ale supunerii servile a politicii germane față de interesele Israelului și ale evreimii mondiale. Probabil că nu există în Germania o minoritate atât de puternică, dar și atât de hotărâtă să își folosească influența în mod exclusiv, precum cei care se presupune că sunt doar 30.000 de evrei în Germania! Noi vom schimba această situație!

Iudaismul nu este un popor ca alții:

Fără adăpost timp de mai bine de o mie de ani, persecutat și disprețuit, a supraviețuit doar din două motive:

Evreii au acordat mai multă atenție purității lor rasiale decât orice alt popor din lume - nu au existat și nu există aproape deloc căsătorii mixte, iar față de interdicțiile religioase privind căsătoriile mixte, legile rasiale de la Nürnberg par direct liberale.

Religia a dat acestui popor, asuprit timp de secole, certitudinea de a fi superior tuturor celorlalte popoare de pe pământ - poporul ales al lui Dumnezeu! - și că într-o zi vor conduce lumea. Obediența strictă pe care preceptele religioase o impun evreului obișnuit față de rabini și scribi - conduce la faptul că "înțelepții Sionului" sunt capabili să își ghideze poporul, conform marelui plan, chiar dacă evreul individual poate avea doar idei neclare despre sensul și scopul politicii sioniste. Religia oferă poporului evreu certitudinea de a fi ales de Dumnezeu pentru a conduce lumea într-o zi. - Înțelepții Sionului urmează un plan precis pentru a conduce efectiv această lume acum. Iată cum sionismul a devenit ciuma lumii. Sioniștii și ajutoarele lor conștiente și inconștiente au preluat poziții cheie, controlează societăți secrete, au fondat imperii de presă, influențează guvernele, controlează marile industrii și chiar folosesc bolșevismul ca pe un instrument.

Oricât de incredibil ar părea acest lucru. Oricine a intrat vreodată în conflict cu interesele sioniste - chiar dacă a fost doar din întâmplare - ajunge foarte repede să cunoască această putere:

Un articol din "STERN", piesa unui autor de stânga despre mașinațiunile speculatorilor de terenuri evreiești din Frankfurt, filmarea planificată a unui roman cu un personaj negativ, un evreu, discursul unui membru al guvernului despre dreptul de

naștere al poporului palestinian - imediat se simte puterea sioniștilor:

STERN și-a cerut scuze, piesa nu a mai fost distribuită, romanul nu a mai fost transformat în film și așa mai departe. Atenție, persoanele în cauză nu erau cu siguranță antisemiți, dar acest lucru arată chiar mai clar decât comportamentul față de național-socialiști, care oricum trebuie să trăiască sub incidența unei legi speciale, cât de puternică este puterea negată cu perseverență a acestor străini!

Corespondența dintre politica sionistă și misterioasele Protocoale ale Înțelepților Sionului este surprinzătoare și dă de gândit. Aceste Protocoale sioniste formează cea mai faimoasă carte antisemită din istorie; aproape toată lumea a auzit de ea, puțini au citit-o. Sioniștii susțin că este un fals, dar au impus o interdicție la nivel mondial - nu este un semn de bună conștiință, în opinia mea.

Protocoalele înțelepților Sionului sunt, se presupune, transcrierea deliberărilor primului Congres sionist de la Basel din 1897, în cadrul căruia se presupune că a fost decis un plan pentru realizarea dominației mondiale evreiești. Nu vreau să mă pronunț asupra autenticității acestei scrieri, deoarece nu am cunoștințele necesare, dar cred că ar fi corect ca ea să fie disponibilă din nou în mod liber, pentru a da posibilitatea cetățeanului "responsabil" să își formeze propria opinie despre această carte misterioasă, despre care **Henry Ford** a spus cândva, în esență, următoarele: "Nu este o carte de știință:

"Nu-mi pasă dacă protocoalele sunt reale sau false. Știu doar că evenimentele au avut loc așa cum au fost descrise acolo."

În orice caz, scopul final al sionismului este în mod clar dominația mondială, conceptul de "o singură lume" - iar sioniștii au reușit într-adevăr să se apropie mult mai mult de acest obiectiv, la doar un secol de la Congresul de la Basel. Puterea sionismului este enormă!

Firește, societățile democratice din Occident sunt foarte sensibile la influențele sioniste, dar chiar și în comunism sioniștii au găsit inițial un instrument ideal pentru lupta lor pentru putere. Cu toate acestea, a existat întotdeauna un obstacol major în calea dominației mondiale, care s-a dovedit în mare măsură imun la metodele sioniștilor. Doar temporar au reușit să preia poziții cheie aici; ideile democratice au găsit puțină acceptare chiar și astăzi; marxismul a fost și este respins cu tărie. Acest obstacol a fost, o națiune mare, în mare parte socială și economică, în fruntea progresului, care a dorit să-și păstreze propria esență împotriva influențelor din Est și Vest și care a reacționat sensibil la poziția de putere sionistă care creștea treptat. Acest obstacol a fost Germania!

Fără să vrea, Germania a ajuns să joace rolul de adversar real încă de la începutul

secolului și, mai ales, fără să știe acest lucru. Această neștiință a devenit pierderea noastră; această ignoranță a luptei sioniste împotriva Germaniei a provocat marile catastrofe ale istoriei noastre recente și ne menține astăzi într-o stare de dependență și supunere totală. Și totuși, nu este greu de înțeles:

Antisemitismul inițial, natural la toate națiunile - ca reacție naturală de apărare față de ceva străin, amenințator - a fost depășit treptat de sionism, prin reeducare în democrațiile occidentale, prin violență în Rusia, extrem de antievreiască - doar Germania nu a reușit să țină sionismul sub control. De aceea, sionismul a împins Germania în două războaie mondiale!

Pentru Primul Război Mondial, acest lucru a fost confirmat de Wilhelm al II-lea, în timpul exilului său în Olanda. Declarațiile evreiești de război din 1933 și 1939 împotriva Germaniei național-socialiste, pronunțate de Congresul Mondial Evreiesc, declarația de război a Angliei, care, în mod evident, a folosit Polonia doar ca pretext - după cum o dovedesc suficient refuzul de a declara război și Uniunii Sovietice, care de asemenea invadează, și trădarea ulterioară a guvernului polonez aliat în exil - și intrarea SUA în război vorbesc, de asemenea, un limbaj clar pentru cel de-al Doilea Război Mondial.

Dar la început, după Primul Război Mondial, sionismul din Germania părea să-și fi atins scopul. De fapt, proporția extraordinar de mare de evrei în conducerea revoltei din noiembrie 1918, care a dus la dizolvarea și, astfel, la înfrângerea finală a frontului încă în luptă, i-a surprins chiar și pe observatorii bine intenționați. Se spune adesea că evreii și-au făcut datoria și pe front - au existat chiar deținători ai Crucii de Cavaler și beneficiari ai altor înalte distincții -, dar nu se poate nega că există o disproporție izbitoare între ponderea evreilor pe front și cea la posturile de evaziune de pe scenă și de pe frontul intern, ca să nu mai vorbim de ponderea deja menționată în trădarea desăvârșită din 1918.

Nu se poate ignora faptul că sioniștii au fost responsabili pentru prăbușirea frontului intern, că sioniștii au fost cei care au susținut acceptarea Dictatului de la Versailles și au planificat astfel decenii de aservire. Sioniștii au fost cei care au luat un rol de frunte în revolta spartachiștilor. Sioniștii au fost cei care au dat impulsul pentru fondarea KPD. Sioniștii au fost cei care au lansat republica sovietică de la München. A devenit curând evident că Republica de la Weimar era o colonie sionistă, o "republică a evreilor" - așa cum spuneau patrioții germani, care - în amărăciunea lor de înțeles - nu făceau nicio distincție între evreul individual și amenințarea sionistă, spre deosebire de noi astăzi. Sioniștii controlau partidele democratice și marxiste și sindicatele, aveau locuri în guvern, dețineau mari edituri, dominau viața culturală.

(Addenda din 6.3.1979:

În ceea ce privește influența evreiască la acea vreme, nu mai puțin decât președintele de lungă durată al Congresului Mondial Evreiesc, **Nahum Goldman**, scria în "ZEIT" din 26 ianuarie 1979:

"Cele mai importante patru bănci - Deutsche Bank, Dresdner Bank, Handelsgesellschaft și Discontgesellschaft - aveau directori evrei, cele mai mari trei cotidiene - Berliner Tageblatt, Vossische Zeitung și Frankfurter Zeitung - erau deținute de evrei și în mare parte editate de evrei, cele mai influente două reviste germane - Fackel și Weltbühne - erau conduse de evrei. ")

Sioniștii erau - se părea - în pragul victoriei. Și totuși, au reușit să frângă puterea sionistă în Germania. Aceasta poate fi o speranță pentru noi, atunci când mulți tovarăși disperă cândva în fața superiorității enorme a dușmanilor noștri. Național-socialismul a fost prima mare mișcare antisionistă a timpului nostru. Național-socialismul este condamnat pentru o politică care astăzi ar găsi aprobarea majorității statelor acestei lumi, a întregii națiuni arabe și a multor stângiști onești și antisioniști. Odată cu renașterea germană, cu trezirea națiunii noastre, poporul german a devenit din nou un obstacol decisiv în calea planurilor sioniste de dominație mondială. Declarația de război a evreilor a fost imediată, izbucnirea celui de-al doilea război de anihilare împotriva patriei noastre a fost doar o chestiune de timp.

